

சங்ககால வாழ்வியல்
LIFE IN THE SANGAM PERIOD

முனைவர் பா. அனூராதா

உதவிப்பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை,

பெரியார் மணியம்மை அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிறுவனம்,

(நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்).

வல்லம், தஞ்சாவூர்-613403.

மின்னஞ்சல்: anurathasiva80@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மனித வாழ்வியலைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் உன்னதப் பணியை இலக்கியங்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. இலக்கியத்தைக் காலத்தின் கண்ணாடி என்று அழைக்கலாம். இவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்கள் முழுமையும் தமிழர்களின் ஒப்பற்ற வாழ்வியலைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன. கடைச் சங்க காலத்தில் உருவான தொகை நூல்களில் குறுந்தொகை அகவற்பாவால் அமைந்த ஓர் அகப்பொருள் பனுவலாகும். நல்ல குறுந்தொகை எனப் பாராட்டப்படும் இந்நூலில் அன்பின் ஐந்தினை, முப்பொருள், இயற்கை, தமிழர் வாழ்வு போன்ற அனைத்து நிலைகளும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் பண்டையக் காலத் தமிழர்களின் அக ஒழுகலாறுகளையும், புற ஒழுகலாறுகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் பண்பாடுகளையும் திறம்பட எடுத்தியம்பி உள்ளது. முற்காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தங்கள் வாழ்வியலை செம்மையாக இயக்கி வந்தனர். அவ்வகையில் தமிழர்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை குறுந்தொகை எந்நிலையில் எடுத்து இயம்பி வந்துள்ளது என்பதை இனம்காணும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச் சொற்கள்

இயற்கை, வாழ்க்கை, தமிழ், சங்க காலம், வாழ்க்கை முறை

Abstract

The noble art of capturing human life is pursued by literature. Literature can be referred to as the mirror of time. In this regard, Sangam literature beautifully reflects the unparalleled lifestyle of Tamils. Among the anthology works created during the late Sangam period, the Kurunthogai is a significant internal piece shaped by Agaval. This

esteemed collection, known as the Good Kurunthogai, records all aspects such as the five qualities of love, the three subjects, nature, and the lifestyle of Tamils. Furthermore, it incisively illustrates the inner and outer lifestyles of ancient Tamils, as well as their customs and traditions. Tamils who lived in ancient times managed their lifestyles gracefully. In this way, this article is crafted to observe how the Kurunthogai expressed the elements of Tamil life.

Keywords

Nature, Life, Tamil, sangam period, Life style

தமிழர் வாழ்வியல் அமைப்பு

சமுதாயத்தின் ஓர் அங்கமாய், அதனோடு இணைந்து முரண்பட்டும் மோதியும் இசைந்தும், ஒரு குறிப்பிட்ட வாழ்வியல் சூழலில் வாழ்கின்றவன் மனிதன். வாழ்க்கை நடைமுறைகளின் காரணமாக அமையும் உணர்வு நிலையின் ஒரு வெளிப்பாடாக இலக்கியத்தைத் தோற்றுவிக்கிறான். அவ்விலக்கியமானது அதன் தோற்றம் அதன் பொருள் அதன் பண்பாடு அதன் பயன்பாடு ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் மனித குல வாழ்வியல் செய்திகள் தொடர்புடையதாக விளங்குகின்றது. அந்நிலையில் ஓர் இலக்கியமானது வாழ்வியற் செய்திகளான குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தில் உணவு, தொழில் நம்பிக்கைகள், வீட்டின் அமைப்புமுறை முதலியவற்றைக் கூறுவது மாந்தவியல் போக்கு (தா.வே. வீராச்சாமி, தமிழ் நாவல் முன்னோட்டம், ப.50) என்பதால் அறியலாம். குறுந்தொகையில் வாழ்வியல் செய்திகளை பற்றி ஆராயலாம்.

சங்கக்கால தலைவனின் களவு வாழ்க்கை

தலைவனின் வேறுபாடு கண்டு வினவிய பாங்கனுக்கு தலைவன் உரைப்பதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. உயரமான மலைகளிலிருந்து விழும் அழகிய வெள்ளை நீரின் ஆரவாரம் குகைகளுக்குள் எதிரொலிக்கும் சாய்வில் பல மலர்கள் உள்ளன. அவளுடைய அப்பா அந்தச் சரிவுகளில் உள்ள ஒரு குக்கிராத்தின் தலைவர். கருணைப் போன்ற அவரது பரந்த தோள்பட்டை இளம் மகளின் நீர் என் நெருப்பை அணைத்துவிட்டது.

மால்வரை இழிதரும் தூவெள் ளருவி
கன்முகைத் ததும்பும் பன்மலர்ச் சாரற்
சிறுகுடிக் குறவன் பெருந்தோட் குறுமகள்

நீரோ ரன்ன சாயல்

தீயோ ரன்னவென் னுரனவித் தன்றே (குறு 95)

பாங்களிடம் மலைச் சரிவில் பல வண்ண மலர்கள் உள்ளன. அந்த மலைகளில் இருந்து விழும் அழகிய வெள்ளை நீர் குகைகளுக்குள் சத்தமாக ஒலிக்கிறது. அந்த மலைச் சரிவைச் சேர்ந்த ஒரு மலையகத் தலைவரின் மகளைக் காதலிக்கிறேன். அவளுடைய மலைகளில் ஓடும் தண்ணீரைப் போல அவள் அழகாகவும் மென்மையாகவும் இருக்கிறாள். நான் அவளைச் சந்திப்பதற்கு முன்பு நான் முழு வீரியத்துடன் இருந்தேன். அவளது மென்மை என் வீரியத்தைக் குறைத்தது. நான் இப்பொழுது அவளுடன் அன்பாக இருக்கிறேன் சோம்பலாக உணர்கிறேன் என பாங்களிடம் கூறுகிறார். இப்பாடலில் கபிலர் தலைவன் பாங்குடன் கூறும் விதத்தினை எடுத்துரைத்துள்ளார். இக்கருத்தையே வள்ளுவ பெருந்தகை கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்

ஒண்ணுதற் கோல வுடைந்ததே ஞாட்பினுள்

நண்ணாரு முட்குமென் பீடு (குறள் 1088)

என்ற குறட்பாவில் போர்க்களத்தில் என்னுடன் போரிட பகைவரும் அஞ்சும் அளவிற்கு வலிமை உடையவன். ஆனால் இவளுடைய ஒளி பொருந்திய நெற்றிக்கு தோற்றுவிட்டதே என்று வலிமை உடையவன் எடுத்துரைப்பதாக குறட்பா வழி அறிய முடிகிறது.

மகளிர் அழகு

நீர் போன்ற சாயலும் (நீரோ ரன்ன சாயல்) மயில் போன்ற இயலும்(மயிலியற் சாயல்) நறுமை தன்மை மென்னையாகிய இயல்பு வாய்ந்த மேனியும் இயற்கை மணமும் மாமைக் கவினும் உடையவர்களாக மகளிர் விளங்கினர்.

பூப்போன்ற கண்களும் மூங்கில் போன்ற திரண்ட தோள்களும், பிறைபோன்ற மதியை மயக்கும் நெற்றியும் உடையவராய் மகளிர் திகழ்கின்றனர். “மூங்கில் போலத் திரண்ட தோள்கள் ஐந்து வகையாகப் பிரித்துப் பின்னிய நறுமணங் கமழும் கூந்தல் மானையும் வெல்லும் மருட்சி நிறைந்த பார்வை மயிலின் சாயல் எல்லாம் உடையவளே! சிலம்பின் உள்ளிடு பரல்கள் ஒலி முழங்க அணிந்துள்ள அணிகள் ஒளிவிட

கொடியென மின்னலென அணிங்கென நீ தளர்ந்தசைந்து வருவாய்! தெரிந்து கொள்ளவே முடியாத நுண்மையான நின் இடையினிடத்தே என் கண்கள் களவாகப் பார்த்தன. செல்வம் நிறைந்த உயர்ந்தோங்கு சிறப்புடைய நின் தந்தையின் பழைய பெருநகரிலே இளமை வேகத்தால் வெளியே பந்தை எறிந்துவிட்டுப் பந்தின் பின்னால் ஓடி வந்தவளே! என்று தலைமகன் ஒருவன் தலைமகளைக் கண்டு பேசுவதாக அமைந்துள்ள கலித்தொனைப் பாறைபகுதி மகளிர் உடல் வனப்பினைத் தெள;ளிதின் புலப்படுத்தும்.

திருமணத்திற்கு முந்தைய வாழ்க்கை

ஒவ்வொரு ஆணிற்சும் திருமணத்திற்கு முன் வீரமே சிறந்த பண்பாக இருந்தமையை சங்கப்பாடல்கள் பலவற்றால் அறியமுடிகிறது.

ஒளிறுவாள அருஞ்சமம் முருக்கிக்

களிற்றெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே (புறம்314)

என்ற பொன்முடியார் என்னும் பெண்பாற் புலவர் பாட்டு போர்க்களத்தில் வீரத்தை விளங்கக் காட்டி களிறு எறிந்துவெற்றியுடன் திரும்புதல் ஆண்மகனின் சிறந்த பண்பாகும் என்பதனைத் தெரிவிக்கின்றது.

சங்ககாலத்தில் மட்டுமல்லாமல் காப்பிய காலங்களிலும் வீரம் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. காப்பியத்தில் கோவலன் திருமணத்திற்கு முன்பு பல்வேறு நற்பண்புகளை செய்துள்ளார். மதம்பிடித்த யானையை அடக்குதல், வயதானப் பாட்டியை காப்பாற்றுதல் என பல்வேறு செயல்களை வீரத்துடன் செய்தவர் என்பது மிகையாகாது.

சங்ககால பெண்களின் விளையாட்டுகள்

சங்ககால மகளிர் தங்களின் உடல் அமைப்பிற்கு ஏற்ப விளையாட்களைச் சங்ககால மகளிர் தேர்ந்தெடுத்து விளையாடினர். பூக்கொய்தல் புனல் விளையாடல் ஊசல் ஆடுதல் பந்தாடுதல் மணலில் வீடுகட்டி விளையாடுதல் முதலியவற்றை மகளிர் தம் இளம் பருவ விளையாட்டாக விளையாடி மகிழ்வர்.

மலைவாழ்ப் பகுதியில் உள்ள பெண்கள் தினைப்புனங்களில் தினைக்கதிர்களை திண்ண வரும் கிளி குருவி போன்றவற்றை விரட்டுதல் நீராடல் போன்ற விளையாட்டினை மேற்கொண்டனர். மேலும்

மாலைகட்டி விளையாடுதல் போன்ற செயல்களை செய்தனர் என்பதனை கபிலர் குறுந்தொகையில் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

சுனைப்பூக் குற்றுத் தொடலை தைஇப்
புனக்கிளி படியும் பூங்கட் பேதை
தானறிந் கனளோ இலளோ பானாட்
பள்ளி யானையி னுயிர்த்தென்
உள்ளம் பின்னுந் தன்னுழை யதுவே (குறுந்.142)

என்ற பாடலில் கபிலர் கவலையில் தேங்காமல் மகிழ்ச்சியுடன் துள்ளலும் எழுச்சியும் நிரம்பய வாழ்வினராய் சிறுசிறு விளையாடல்களில் ஈடுபட்டனர் என்பது சங்க இலக்கியங்களின் பல பாடல்களால் நன்கு புலனாகின்றது. இவ்வாறு விளையாட்டில் ஈடுபடும் மகளிர் தன்னை மகிழ்யுடன் வைத்துக் கொள்கின்றனர்.

மகாகவி பாரதியார் ஓடி விளையாடு பாப்பா என்ற பாடலில் பெண்கள் சோர்வின்றி செயல்பட வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்தியுள்ளார். இச்செய்தியினை சங்க இலக்கியத்தில் நற்றிணையில் தலைவியின் நிலை பின்வருமாறு

விளையா டாயமொடு ஓரை யாடாது
இளையோர் இல்லிடத் திற்செறிந் திருத்தல்
அறனும் அன்றே ஆக்கமுந் தேய்ம்மெனக்
குறுநுரை சுமந்து நறுமலர் உந்திப்
பொங்கிவரு புதுநீர் நெஞ்சுண ஆடுகம் (நற்றிணை 68)

எனவே வீட்டில் தங்கி அறத்தினைத் தேய்க்காமல் வீட்டின் புறத்தே போந்து நுங்கும் நுரையுமாகப் பால்போல் கொப்புளித்துவரும் புதுப்புனலில் நெஞ்சு மகிழ நீந்தித் திளைத்து மகிழ்ந்தாடுவோம் என்று தோழி தலைவியை அழைப்பதனைக் காணலாம்.

பெண் கல்வி

சங்ககால மகளிர் இயல்,இசை, கூத்து என்னும் தமிழின் முத்துறையிலும் நல்ல தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினர். ஆடவர்க்குரிய கல்வி

வேறு மகளிர்க்கு வேண்டிய கல்வி வேறு. போர், தூது, காவல், பொருளீட்டல் முதலிய துறைகளில் ஈடுபட்டதனால் அதற்குரிய துறைக்கல்வியினை ஆண்மக்கள் கற்றனர். மகளிர் தம் குடும்பப் பாங்கிற்குத் துணை செய்யும் கல்வியினைப் பயின்றனர். கல்வியில் வல்ல மகனையே தாயும் விரும்பினாள். மகளிர் கற்ற கல்வி அவர்தம் உடலுறுப்புக்களுக்குப் பயிற்சி தருவதாகவும் திருமணத்திற்குப் பிறகு இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடுவதற்குத் துணை செய்யும் கருவியாகவும் அமைந்தது. குடும்பக் கல்வியினைத் தாயிடமும், செவிலித் தாயிடமும், தோழியிடமும் கற்றாள். பெண்களின் திறனை சிறைக்குடி ஆந்தையார்பின்வரும் பாடல் வழி கூறுகிறார்.

தலைப்புணைக் கொளினே தலைப்புணைக் கொள்ளும்
கடைப்புணைக் கொளினே கடைப்புணைக் கொள்ளும்
புணைகை விட்டுப் புனலோ டொழுகின்
ஆண்டும் வருபுவள் போலும் (குறுந்.222)

இப்பாடலில் தலைவன் ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தான். அவளோடு பழக வேண்டும் என்று விரும்புகிறான். அவளை எப்படி அணுகுவது? யாரைத் தூதாக அனுப்புவது? என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அப்போது தலைவி அவளுடைய தோழி ஒருத்தியுடன் நீராடிக் கொண்டிருப்பதைத் தலைவன் பார்க்கிறான். தோழி எதைச் செய்தாலும் தலைவியும் அதையே செய்கிறாள். அதைப் பார்த்த தலைவன் தலைவியும் அந்தத் தோழியும் மிகவும் நெருங்கிய நட்புடையவர்களாக இருப்பதை உணர்கிறான். இந்தத் தோழிதான் தலைவியிடம் தூதாக அனுப்புவதற்குத் தகுந்தவள். அவள் சொன்னால் நம் வேண்டுகோளுக்குத் தலைவி இணங்குவாள் என்று தலைவன் எண்ணுகிறான். இப்பாடலின் மூலமாக பெண்கள் தூதில் சிறந்த சிலையில் இருந்தனர் என்பதனை அறியும் வகையில் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

இவ்வாறு நட்பும், அறிவுரையும் அவ்வப்போது தோழியிடமும், செவிலித்தாயிடமும் பெற்ற தலைமகள் இளம் வயதிலேயே இயல், இசை, கூத்து என்னும் தமிழின் மூன்று துறைகளிலும் திறம்பெற்று விளங்கினாள். இளமையிலேயே நிறைக்கல்வியுற்ற மகளிரை “முதுக் குறைவி” என அழைத்தனர். இதனை சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள்

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி சிறுமுதுக் குறைவி என அழைக்கப்படுகின்றாள்.

நல்ல குடிப்பிற்பொழுக்கம்

ஒரு சமயம் பரத்தையின் பிரிந்துவந்த தலைமகனுக்குத் தூதாகப் பாணன் ஒருவன் தலைவியை வாயில் வேண்டி நின்றபோது தலைவி அவரிடத்து நமக்குச் சினம் இல்லை அவர் நம்மால் உபசரித்து வழிபடுவதற்கு உரியவரே அல்லாமல் பேசி மகிழ்வதற்குரியவர் அல்லர் என்று தன் குடிபிறந்த ஒழுக்க நலந்தோன்ற உரைத்தாள்.

நன்னலந் தொலைய நலமிகச் சாஅய்
இன்னுயிர் கழியினு முரையல் அவா. நமக்கு
அன்னையும் அத்தனும் அல்லரோ
புலவியஃ தெவனோ அன்பிலங் கடையே (குறுந்.79)

பிறிதொரு தலைவி, பரத்தையர்பாற் சென்ற விட்ட தூதுவர், தலைவன் வீடு திரும்புவதற்கு அவளுடைய உடன்பாட்டை வேண்டியபொழுது, அதனை மாறாது வழங்கினாள். தலைவி தலைவனுக்கு வாயில் நேர்ந்தாள் என்பதனைக் கேள்வியுற்ற தோழி, தலைவன் கொடுமை தன்னைத் துன்புறுத்தவும் அதனைப் பாராட்டாமல் உடம்படுதற்குரிய இக்குடியிற் பிறத்தல் கொடிது என்று கூறித் தலைவியின் உயர்ந்த குடிப்பிறப்பொழுக்கத்தினைப் பாராட்டினாள். இதனை போன்றே ஐங்குநூற்றில்புலவர் தலைவி ஒருத்தி தன் தலைவனின் இல்லம் மிகவும் வறுமைச் சூமலில் இருந்தாலும் தாய் வீட்டில் உயர்ந்த பண்போடு எடுத்துரைக்கும் விதம் அருமையாக படைத்துள்ளார்.

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைத்
தேன்மயங்கு பாலினும் இனிய அவாநாட்டு
உவலைக் கூவற் கீழ்
மானுண் டெஞ்சிய கலுழி நீரே (ஐங்குறு.203)

ஐங்குநூறுற்றில் தலைவி தன் தாய் வீட்டுத் தோட்டத்திலுள்ள தேன் கலந்த பாலைக் காட்டிலும் தலைவன் நாட்டிலுள்ள தழையுடைய கிணற்றின் அடியிலுள்ள மான் முதலிய விலங்குகள் உண்டு எஞ்சி மிகுந்த கலங்கல் நீரே இனிமையுடையது என்று துணிகின்றாள்.

பெண் மடலேறாமை:

எத்துணைத் துன்பம் வந்த போதிலும் பெண் மடலேறுவது என்னும் வழக்கம் கிடையாது என்று தெளிவுறுத்தியுள்ளார் தொல்காப்பியனார். இந்நிலை பெண்ணின் மனவடக்கத்தினை விளக்குவதாகும்.

ஆண்கள் மடலேறுவேன் என்று கூறும் பாடல்கள் சில, சங்க இலக்கியத்தில் உண்டு. ஆனால் மகளிர் மடலேறுவேன் என்று சொன்னதாகவோ, அன்றி மடலேறி இறந்து பட்டதாகவோ ஒரு பாடல்தானும் இடம் பெறாமை கருதற்பாலது.

முந்நீர் வழக்கம்

தலைவன் தலைவியை அழைத்துக் கொண்டு, கடலிற் கலமேறிப் பொருளீட்டச் செல்லுகின்ற வழக்கம் கிடையாது என்கிறார் தொல்காப்பியர். இவ்வழக்கமும் தலைவி அயல் நாட்டில் துன்பப்படக் கூடாது என்று தலைவன் நினைத்த அருள் நெஞ்சத்தினைப் பிரதிபலிப்பதாகும்.

மகளிர் கூத்தும் விளையாட்டும்:

மகளிர் துணங்கை நாளும் வந்தன என்று கூறி மகளிர் தம்முன் தழுவி ஆடுகின்ற துணங்கைக் கூத்தை நிகழ்த்துவது பண்டைய வழக்கமாகும். அது பொழுது அவர்கள் விரும்பும் ஆடவர் அவர்க்கு முதற் கை கொடுத்தல் மரபு. திருமணத்திற்கு முன் தோழியரோடும், திருமணத்திற்குப்பின் தம் தலைவியரோடும் புனலாடச் செல்வது என்பது வழக்கமாகும். சுதந்திரமாக மகளிர் இளம் வயதில் நீராடச் சென்ற நிகழ்ச்சி அவாதம் சுதந்திர நிலையினை விளக்கும் என்பர். நல்ல கணவனைப் பெற வேண்டித் தைத் திங்களில் காலையெழுந்து நீராடி நோன்பு நோற்பது மகளிர் வழக்கமாகும்.

மகளிர் தம் கணவரோடும் குழந்தையோடும் கைகோத்துக் கொண்டு திருப்பரங்குன்றம் சென்று முருகப் பெருமானை வழிபட்டு வந்தார்கள் என்பது மதுரைக்காஞ்சியில் நாம் காணும் குறிப்பு. சங்ககால மகளிர் பொது இடங்களில் தாராளமாகப் பழகிய நிலையினை உணர்த்தும். இதுபோன்றே திருமாலிருஞ்சோலை மலைக்குக் கணவனும் மனைவியும்,

பெற்றோரும் குழந்தைகளும் உறவினரும் ஒன்றுகூடித் திருமாலை வழிபடச் செல்லும் செயலும் பரிபாடலில் கூறப்படுகின்றன.

உடை குறித்த ஒழுங்கு

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளில் உணவுக்கு அடுத்தாற்போல் இடம் பெறுவது உடையாகும். உடை மனிதனுக்கு மானத்தைக் காக்கும் கவசம் போன்றது. குறுந்தொகையில் தழையினால் ஆன உடையை உடுத்தினர் என்பதனை,

கூந்தல் ஆம்பல் முழுநெறி அடைச்சி (குறுந் 80)

கூந்தலைப் போன்ற நெறிப்பினையுடைய ஆம்பலின் முழுமையான செறிந்த இலைகளைத் தழையாடையாக உடுத்தியதனை அறிய முடிகிறது.

**அயவெள் ளாம்பல் அம்பகை நெறித்தழை
தித்திக் குறங்கின் ஊழ்மாறு அலைப்ப (குறுந் 293)**

என்ற பாடலின் மூலம் பரத்தை ஆம்பலினால் ஆன ஆடையை அணிந்தமையை அறிய முடிகிறது. தொழில் சார்ந்த வாழ்வு ஆண்களுக்கு இன்றிமையதாகும்.

வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே (குறுந். 195)

என்பதை அறிய முடிகிறது. உழவுத் தொழிலை

**அருவிப் பரப்பின் ஐவனம் வித்தி
பரு இலைக் குளவியொடு பசுமரல் கட்கும்
காந்தள் அம் சிலம்பில் சிறுகுடி (குறுந் 100)**

என்ற பாடலில் மலைவாழ் மக்கள் அருவிசார்ந்த அவற்றில் களை நீக்குவதையும் அறிய முடிகிறது

பண்ட மாற்றும் பண்பாடு

சங்க காலத்தில் ஒரு பொருளுக்கு நிகராக மற்றொரு பொருள் பண்டமாற்றம் செய்யப்படும் என்பது திணை அடிப்படையில் அமையும். ஒரு திணையில் சென்று பண்டமாற்றம் செய்யும் வழக்கம் இருந்தது. அதன் அடிப்படையில் குறுந்தொகையிலும்,

உப்பை மாறி வெண்ணெல் தரீஇய
உப்புவிளை கழனிச் சென்றனள் (குறுந் 269)

உப்பை விற்று வெண்ணெல்லை வாங்கி வரும் பொருட்டு உப்பு விளையும் களத்திற்குச் சென்றாள், என்ற கூற்றிலிருந்து உப்பிற்கு நிகராக வெண்ணெல் பண்டமாற்றம் செய்யப்படுவதை அறிய முடிகிறது.

பரத்தமை ஒழுக்கம்

சங்க காலத்தில் பரத்தமை ஒழுக்குதல் சமுதாயத்தாரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பரத்தமை ஒழுக்குதல் இழிவு எனச் சமுதாயம் கருதவில்லை தலைவி மட்டுமே பரத்தமை ஒழுக்குதல் இழிவு எனக் கருதினாள். இருப்பினும் பரத்தமையிடம் சென்று வந்த தலைவனை ஏற்றுக் கொண்டு இல்லறம் நடத் தினாள். தலைவன் தன் தேரினை அலங்கரித்துச் சென்று இரவு முழுவதும் பரத்தையரை ஒழுகினான். விடிந்தபின் பரத்தமை ஒழுகிய அடையாளங்களுடன் தன் இல்லத்திற்கு பிரிந்து வரும் பொழுது தலைவி தலைவரின் செயல் மறந்து ஏற்றுக் கொள்ளுதல் உலகியல்பாகும்.

“காலை எழுந்து கடுந்தேர் பண்ணி
வால்இழை மகளிர்த் தழீஇய சென்ற
மல்லல்ஊரன் எல்லினன் பெரிது என
மறுவரும் சிறுவன் தாயே
தெறுவது அம்ப இத்திணைப் பிறத்தல்லே (குறுந் 45)

என்ற பாடலில் பரத்தமையும் ஒழுக்கமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது அறிய முடிகின்றது.

இல்லறச் சிறப்பும் இனிமையும்:

இல்லறம் என்றது சமூக கட்டமைப்பாகும். காதலர்கள் இருவரும் கணவன் மனைவி ஆகும்பொழுது குடும்பம் எனும் கட்டமைப்பிற்குள் வருகின்றனர். இல்லறவாழ்வு சிறக்க இனிமை பெற கணவன் மனைவி இருவரும் விட்டுக் கொடுத்தல் புரிந்துணர்தல போன்ற உன்னத

பண்பினை மேற் கொள்பவராக இருத்தல் வேண்டும். கற்பொழுக்கத்தில் தள்ளப்பட்ட கணவன் மனைவியின் மாண்பினை பின்வரும் பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

“முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்
கழுவுறுகலிங்கம் கழாஅது உடிக்
குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கழுமத ;
தானனுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிது தெனக் கணவ னுண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதல் முகனே
(குறுந் 167)

மேற்காணும் பாடலில் மனைவி சமைத்த உணவு சுவையாக இருப்பதாக கணவன் பாராட்டி மகிழ்கின்றான். இல்லறம் சிறக்க வாழ்வியல் ஒழுங்கமைவோடு பயணிக்க கணவன் மனைவி ஒரு கோட்டில் பயணித்தால் நலம் விளையும் என்பதை இப்பாடல் புலப்படுத்துகின்றது.

விருந்தோம்புதல் நட்புறவுக்கு வழி

தமிழர்களின் தலைச் சிறந்த பண்பாக விருந்தோம்பலைக் கொள்ளலாம். தம்மைநாடி வரும் விருந்தினரின் மனம் மகிழும்படி உணவளித்து மகிழ்வது தமிழர்களின் உயர்ந்த குணமாகும். விருந்தோம்பல் வாழ்வியல் அறங்களில் ஒன்றாகப் பணிக்கப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகைப் பாடலில் புதிய விருந்தினர் வருகையை காக்கை உணர்த்துவதாகவும் அவ்விருந்தினரை எதிர்பார்த்து வரவேற்கும் குணம் கொண்டவர்களாக தமிழர்கள் விளங்கியதைக் காண முடிகிறது.

திண்தேர் நள்ளி கானத்து அண்டர்
பல்ஆ பயந்த நெய்யின் தொண்டி
முழுவதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோறு
எழுகாலத்து ஏந்தினும் சிறிது என் தோழி
பெருந்தோள் நெகிழ்த்த செல்வற்கு
விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே (குறுந் 210)

என்ற பாடல் வழியே அறிய முடிகிறது. விருந்தோம்பல் தமிழர்கள் விரும்பி ஏற்றதை காண முடிகின்றது. இவ்வாறாக குறுந்தொகையில்

மனித வாழ்வியல் அறங்கள் தொகுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது தனிமனித வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு என அனைத்துக்கூறுகளையும் எடுத்தியம்பியுள்ளது. தமிழர்களின் வாழ்வு சிறக்கவும் செழிக்கவும் நல்லதொரு வாழ்வியல் அறங்களை குறுந்தொகை எடுத்தியம்பியுள்ளதை மறுக்க இயலாது.

பெண் நிலை தாழ்ச்சியுறல்

சங்ககால இறுதியில் கடமையையே உயிராக எண்ணிய கணவனும், கணவனையே உயிராக எண்ணிய மனைவியும் ஒரு சிறிது அந்நிலையினின்று நெகிழ்ந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் காணப்பெறும் சில குறிப்புகள் இவ்வாறு நம்மை நினைக்கத் தூண்டுகின்றன.

இன்னா நாற்பதில் பெரிய மென்மை வாய்ந்த மூங்கிலை ஒத்த தோள்களையும் தளிரை ஒத்த மென்மையினையுமுடைய மகளிரை நஞ்சென்று நினைத்தல் இனிது என்ற கருத்து இடம் பெற்றுள்ளது.

கற்புடைய மனைவியைக் கோலாற் புடைத்தலைப் பற்றிய செய்தி கூறப்படுகின்றது. இக்காலத்தே மகளிற் பண்பும் சரிவு கண்டுவிட்டது என ஓரளவு அறிய முடிகின்றது. காரணம் கணவனை எதிர்த்து நிற்கும் மனைவி பிறரொடு வழக்குத் தொடுத்து மன்றம் ஏறும் பெண் திரிகடுகப் பாடல்களில் இடம் பெறுவதோடு மனைவிக்குப் பயந்து வாழும் ஒருது போன்ற ஆணும் இடம் பெறக் காணலாம்.

வாழ்வியல் நெறிகள்

“அரிதரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது” என்பார் அறிவில் சிறந்த ஓளவைப் பிராட்டியார். பெறுதற்கற்கரிய மானிடப் பிறவியைப் பெற்ற மக்கள் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்குச் சில நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். எப்படியாவது வாழலாம் என்பதை விடுத்து இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று மனத்தில் உறுதி மேற்கொண்டு செயலில் அதனை நடத்திக் காட்டுதல் வேண்டும். “குறிக்கோள் இல்லாது கெட்டேன்” என்பார் திருநாவுக்கரசர். எண்பத்தோராண்டுகள் உயரிய குறிக்கோளுடன் தொண்டு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வாழ்ந்த அப்பர் பெருமானே தம் வாழ்க்கை குறித்து இவ்வாறு சொல்லிக் கொள்வாரேயானால் நாமெல்லாம் எவ்வாறு வாழ்க்கையை

வகுத்தமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதனை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

வாழ்வியல் நெறி எதுவெனச் சிந்திக்கும் பொழுது ஈட்டும் செல்வத்தைப் பிறர்க்குப் பகிர்ந்து வாழும் பெற்றியினை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது புலனாகிறது பழந்தமிழர்களுள் ஆண்கள் கடமையே – கொண்ட தொழிலே உயிராகக் கொண்டிருந்தனர். ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய பெண்கள் தத்தம் கணவரையே உயிராகக் கொண்டிருந்தனர்.

முடிவுரை

வாழ்வியல் நெறிகள் சில நம் முன்னோர் கண்ட வாழ்க்கைத் தெளிவனை உணர்த்தி நிற்க முடிகிறது. குறுந் சங்ககால மக்கள் அகத்திலும் புறத்திலும் தன்னிகரில்லாத வகையில் வாழ்ந்துள்ளனர். குறிப்பாக காதல் வாழ்வில் புரிதலுடனும் விட்டுக் கொடுத்துப் போகும் மனப்பக்குவத்துடனும் இருந்ததனை உணர முடிகிறது. மேலும் விருந்தோம்பல் போன்ற வாழ்வியல் நெறிகளை வாழ்வியலோடு வகுத்து வாழ்ந்தனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது. வாழ்வியல் நெறிகள் என்ற நூலில் பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் வாழ்வியல் நெறிகள் சார்ந்த பல்வேறு கருத்துகளை அறிய முடிகிறது.

துணைநின்ற நூல்

1. குறுந்தொகை - உ.வே.சாமிநாதையர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையம் ஐந்தாம் பதிப்பு -2000 சென்னை.
2. திருக்குறள்-பரிமேலழகர் உரை சாரதா பதிப்பகம் சென்னை- 2002
3. புறநானூறு -உ.வே.சாமிநாதையர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையம் சென்னை-2014
4. நற்றிணை - இராமசுப்பிரமணியம், வ.த(உ.ஆ) திருமகள் நிலையம் சென்னை-2009
5. ஐங்குறுநூறு - சோமசுந்தரனார், பொ.வே கழக வெளியீடு சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் சென்னை- 2009.